

tomiaś spełni je w następnych okresach 1959 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 16. 1. Przedsiębiorstwom, które nie tworzą zgodnie z § 13 funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na rok 1959 osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań o wykonaniu planu i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 2) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec odbiorców,
- 3) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 4) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

§ 17. 1. Wylacza się spod działania przepisów ustawy zakłady zbożowe „PZZ” podporządkowane Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”.

2. Jednostkom wymienionym w ust. 1 Centrala Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% osobowego funduszu płac planowanego na 1959 r. w ciężar zysku, a w razie braku zysku lub osiągnięcia zysku w wysokości nie wystarczającej na pokrycie przyznanego odpisu — w ciężar środków obrotowych danej jednostki, jeżeli spełnią one następujące warunki:

- 1) wykonają operatywne zadania w zakresie skupu,
- 2) wywiążą się terminowo ze swych obowiązków wobec odbiorców i dostawców,
- 3) wykażą się prawidłową gospodarką magazynową i finansową.

VII. Przepisy końcowe.

§ 18. Rada Ministrów może na wniosek Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu, zgłoszony w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, ustalić odmienne niż w niniejszym rozporządzeniu warunki i zasady tworzenia funduszu zakładowego w niektórych branżach przemysłu spożywczego i skupu, jak również ustalić dodatkowo warunki do uzyskania funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach, jeżeli to będzie niezbędne dla skutecznego oddziaływania na poprawę wyników ekonomicznych działalności przedsiębiorstw.

§ 19. Przedsiębiorstwa przemysłowe podporządkowane Zjednoczeniu Przemysłu Cukrowniczego tworzą fundusz zakładowy na zasadach odrębnego rozporządzenia.

§ 20. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, jeżeli w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 21. Na podstawie decyzji Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego.

§ 22. W razie stwierdzenia nieprzebrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 23. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych, objętych przepisami niniejszego rozporządzenia, nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

125

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1959 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, geologicznych i samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4, art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) oraz art. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych,
 - 2) państwowych przedsiębiorstw geologicznych (geofizycznych),
 - 3) samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego,
 - 4) pracowni konserwacji zabytków,
- zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa planowo-rentowne dokonują odpisów na fundusz zakładowy od osiągniętego zysku według stawki procentowej ustalonej przez właściwego ministra.

2. Właściwi ministrowie określają w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego wysokość procentowych stawek odpisów na fundusz zakładowy, przy uwzględnieniu rentowności oraz udziału funduszu płac w wartości produkcji podstawowej poszczególnych przedsiębiorstw — w ramach średniej stawki odpisu ustalonej dla resortu.

3. Średnie resortowe stawki odpisów na fundusz zakładowy ustalone są w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo planowo deficytowe nie poniesie w 1959 r. straty większej od ustalonej przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1959 r., dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w wysokości do 4% osobowego funduszu płac, planowanego na rok 1959.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo planowo deficytowe ustali w swoim rocznym planie techniczno-ekonomicznym stratę mniejszą od ustalonej przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1959 r. i nie poniesie straty większej od ustalonej w swoim planie techniczno-ekonomicznym, dokonuje ponadto odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości do 15% różnicy pomiędzy stratą ustaloną przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1959 r. a stratą przyjętą do planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo planowo deficytowe poniesie stratę większą od ustalonej w swoim rocznym planie techniczno-ekonomicznym, a poniesiona strata nie przekracza straty ustalonej przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1959 r., dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości do 10% różnicy pomiędzy stratą ustaloną przez jednostkę nadrzędną we wskaźnikach do planu na 1959 r. a stratą rzeczywiście poniesioną.

4. Jeżeli przedsiębiorstwo planowo deficytowe poniesie stratę mniejszą od ustalonej w jego planie techniczno-ekonomicznym, wówczas niezależnie od odpisu, o którym mowa w ust. 1 i 2, dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości do 10% sumy, o którą zmniejszono stratę ustaloną w jego rocznym planie techniczno-ekonomicznym.

5. Jeżeli przedsiębiorstwo planowo deficytowe ustaliło w swoim rocznym planie techniczno-ekonomicznym stratę w wysokości ustalonej przez jednostkę nadrzędną, a poniesie stratę mniejszą, dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości do 10% sumy, o którą zmniejszono planowaną stratę.

6. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo planowo deficytowe uzyskało prawo do utworzenia funduszu zakładowego oraz w celu ustalenia podstawy odpisów dodatkowych — koryguje się planowaną stratę o wskaźnik wykonania planu sprzedaży produkcji planowo-deficytowej.

7. Właściwi ministrowie określą w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych dla poszczególnych przedsiębiorstw wysokość stawek odpisów na fundusz zakładowy, o których mowa w ust. 1—5.

§ 4. Łączna kwota odpisów na fundusz zakładowy ustalona w planach dla wszystkich przedsiębiorstw (planowo rentownych i planowo deficytowych) resortu nie może przekraczać kwoty, jaka wynika z zastosowania średniej stawki (§ 2 ust. 2) do planowanego w resorcie na 1959 r. wyniku działalności gospodarczej przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem.

§ 5. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów dokonuje się korekt wyników zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) tylko wtedy, gdy w następstwie zmian wpływających na poziom kosztów własnych przedsiębiorstwa nie następuje odpowiednia zmiana cen rozliczeniowych produkcji oraz cen na sprzedawane wyroby i taryf na świadczone usługi bądź stawki odpisu.

III. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy i zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 6. Właściwy minister może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić na zaliczanie na fundusz zakładowy

całkowitego zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

§ 7. W przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego z części funduszu zakładowego przeznaczonej na nagrody dla pracowników potrąca się sumy przekroczeń funduszu płac uznanych przez jednostkę nadrzędną za nieuzasadnione.

§ 8. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo:

- 1) z robót budowlano-montażowych lub geologicznych, jeżeli rozliczenie tych robót nie zostało dokonane na podstawie obowiązujących norm i cen albo na podstawie umownych ryczałtów,
- 2) ze sprzedaży wyrobów produkcji pomocniczej i usług, jeżeli ceny tych wyrobów i usług nie są objęte obowiązującymi cennikami (taryfami) —

chyba że właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów postanowi inaczej.

§ 9. Jeżeli wartość robót budowlano-montażowych lub geologicznych, wyrobów produkcji pomocniczej i usług, o których mowa w § 8, przekracza 50% ogólnej wartości robót, wyrobów produkcji pomocniczej i usług — przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełnią warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1959 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1959 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwom, które zgodnie z § 9 nie tworzą funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na 1959 r. osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań z wykonania planu przedsiębiorstwa i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) osiągnięcie co najmniej zaplanowanego wyniku,
- 2) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 3) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec zleceniodawców,
- 4) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 5) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

V. Przepisy końcowe.

§ 12. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, o ile w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 13. 1. Jeżeli wyniki działalności przedsiębiorstwa oceniane są po upływie roku gospodarczego, rozporządzenie dotyczy odpisów na fundusz zakładowy na rok gospodarczy 1959/1960.

2. W przedsiębiorstwach, o których mowa w ust. 1, przez określenia „kwartał” i „półrocze” należy rozumieć kwartał lub półrocze roku gospodarczego.

3. Przepis ust. 2 stosuje się do przedsiębiorstw, których wyniki działalności oceniane są po upływie roku gospodarczego 1958/1959, z tym że przepisy dotyczące III kwartału stosuje się również do IV kwartału.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się również do przedsiębiorstw ściśle współpracujących z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi.

§ 14. Rada Ministrów może na wniosek właściwego ministra rozciągnąć przepisy niniejszego rozporządzenia na

przedsiębiorstwa nie zaliczone do przedsiębiorstw budowlano-montażowych, lecz współpracujące ściśle z tymi przedsiębiorstwami bądź zbliżone rodzajem działalności do przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 15. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy powołanej w § 5.

§ 16. W przedsiębiorstwach objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnicтво w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1959 r. (poz. 125).

I. WYKAZ ŚREDNICH RESORTOWYCH STAWEK ODPISÓW NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY DLA PRZEDSIĘBIORSTW Z WYŁĄCZENIEM PRZEDSIĘBIORSTW GEOLOGICZNYCH (GEOFIZYCZNYCH)

Przedsiębiorstwa podległe:	Stawka
1. Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:	
a) rozliczające się z budżetem centralnym	15%
b) rozliczające się z budżetami terenowymi	50%
2. Ministrowi Gospodarki Komunalnej	17%
3. Ministrowi Komunikacji	35%
4. Ministrowi Łączności	38%
5. Ministrowi Górnictwa i Energetyki	35%
6. Ministrowi Przemysłu Ciężkiego	50%
7. Ministrowi Przemysłu Chemicznego	40%
8. Ministrowi Przemysłu Lekkiego	26%
9. Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu	20%
10. Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego	50%
11. Ministrowi Rolnictwa	33%
12. Ministrowi Kultury i Sztuki	47%

II. WYKAZ ŚREDNICH RESORTOWYCH STAWEK ODPISÓW NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY DLA PRZEDSIĘBIORSTW GEOLOGICZNYCH (GEOFIZYCZNYCH)

Przedsiębiorstwa	Stawka
A. podległe Centralnemu Urzędowi Geologii	49%
B. inne podległe:	
1. Ministrowi Górnictwa i Energetyki	26%
2. Ministrowi Przemysłu Ciężkiego	50%
3. Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	46%
4. Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej	50%
5. Ministrowi Rolnictwa	38%